

[Lars P. Jensen.]

ændringer i toldloven, vi i dag har til behandling. Lad mig sige det på den måde, at jeg gør det uden smil på læben, men også uden tårer i øjnene.

Lovforslaget går kort sagt ud på for tekstilgruppens vedkommende at gå fra væggtold til værditold — foruden at det indeholder enkelte ændringer i forbindelse med negativ toldbeskyttelse og små ændringer som følge af ændringen til værditold.

Princippet værditold er efter mit partis opfattelse et bedre system end væggtold, det er mere demokratisk, hvad også andre i denne sal tidligere og kraftigere har sagt. Men det er klart, at værditolden også har sine svage sider. Jeg tror iøvrigt, at princippet værditold også vil blive afgørende i de nordiske forhandlinger, om man dør skal nå til enighed. Princippet i værditolden er, at den dyre vare bliver dyrere, og den billige vare bliver billigere. Selvfølgelig kan man sige: ja, værditoldprincippet kan godt gennemføres uden forhøjelser af den gældende told. Og det kan også siges, at det havde været rigtigere at vente, til toldlovskommissionen var færdig, og til vi havde set forløbet af de nordiske forhandlinger.

Når lovforslaget er kommet nu og i denne skikkelse, må det ses i forbindelse med problemerne omkring den danske tekstilindustri. I kraft af væggtold er tolden i værdi og dermed i betydning væsentlig formindsket. I 1938 udgjorde tolden af den samlede import 8,1 pct.; i 1948 udgjorde den 3 pct. I 1938 udgjorde tolden af de toldpligtige varer 18,3 pct.; i 1948 udgjorde den 7,3.

Dette betyder to afgørende ting: for det første, at den beskyttelse, industrien havde, da satserne blev fastsat, er reduceret af prisudviklingen til cirka en trediedel, og for det andet, at provenuet til statskassen er blevet tilsvarende mindre. Nu har ganske vist skiftende finansministre en vis evne til at skaffe kompensation for tabet af disse toldindtægter, og det lykkes også nok kommende finansministre. Anderledes stiller det sig for industrien.

Siden de nugældende toldsatser blev fastsat omkring 1931—32 — ja, enkelte af toldsatserne er ændret i 1939—40, og enkelte stammer fra tidligere toldlove —

har vi haft importregulering af tekstilvarer. Fra 1932 til 1945 havde vi direkte importregulering, og fra 1945 har vi eksperimenteret med forskellige former for importregulering som f. eks. de eksperimenter, vi foretog i 1945—46 med tilbudskontrollen. I januar 1951 fik vi deponeringssystemet, en ordning, som mit parti ikke var tilhænger af og heller ikke stemte for, men et system, som alle erkender er midlertidigt. Jeg tror iøvrigt også, de fleste erkender, at det ikke kan ophæves, uden at der sættes noget andet i stedet — ellers havde det vel været ophævet for længe siden.

Jeg nævner disse ting af to grunde. For det første for at fastslå, at hvis dette lovforslag gennemføres, vil vi få den mest liberale ordning af tekstilimporten, vi har haft i ca. 20 år: fri for importrestriktioner og fri for deponeringsrenter; importørerne kan købe, hvor de vil, varerne kommer på friliste — og anerkendes af OEEC som frilistede — og liberaliseringsprocenten stiger.

Ja, vil man så fra liberal side sige, men til gengæld får vi højere told, og vi bevæger os ind i protektionismen. Heroverfor vil jeg for det andet fastslå, at vi hele tiden har haft told på tekstilvarer; tidligere toldlove, gennemført af venstre-regeringer, og navnlig toldlovsændringerne, som blev gennemført i 1931—32 af den socialdemokratisk-radikale regering, gav industrien større beskyttelse på mange flere områder, end dette forslag vil give.

Jeg kan eksempelvis nævne toldposition 157, uldgarn, som blev fastsat i 1940, også med venstres stemmer, til 25 øre pr. kg — ja, altså ikke venstres stemmer, men uldgarn. Ved fastsættelse af satsen udgjorde den 4,2 pct. af værdien, i forslaget er den foreslået sat til 3 pct. Position 179, lette uldne metervarer, blev i samme år fastsat til 2 kr. pr. kg og var ved fastsættelsen 15 pct. af værdien; i forslaget er det foreslået til 12½ pct. af værdien.

Det skal imidlertid samtidig siges — og det skal også understreges — at flere af de i lovforslaget foreslåede satser også giver større beskyttelse, end da vægtsatserne blev fastsat, navnlig på de dyre importerede færdigvarer, men skulle der som følge deraf blive skabt en større dansk produktion, vil mit parti hilse det med tilfredshed.